

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 11CoP/332/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1320206209
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Alena Čakváriová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1320206209.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Aleny Čakváriovej a členiek senátu JUDr. Blanky Podmajerskej a JUDr. Michaely Královej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: F. O., nar. XX.X.XXXX, zastúpený kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny, odbor sociálnych vecí Senec, ul. Krátka č. 1, 903 01 Senec, dieťa rodičov: otec - R. W. O., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom M. XX, XXX XX N., zastúpený Mgr. Miroslavou Kušnírovou Vadelovou, advokátkou so sídlom Štefániková 14, 811 05 Bratislava a matka -R.. V. O., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom J. XX, XXX XX Z., o návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie otca proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava III, zo dňa 18.06.2020, č.k. 37P/116/2020-17, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie sa v napadnutom výroku o styku otca s maloletým dieťaťom m e n í tak, že

Otec je oprávnený, dočasne do právoplatného skončenia konania o úpravu pomerov manželov k maloletému dieťaťu na čas po rozvode manželstva, stretávať sa s maloletým F. O., XX.X.XXXX každý kalendárny týždeň v roku v utorok a vo štvrtok v čase od 17.00 od. do 19.00 hod. a každý nepárny kalendárny týždeň v roku od soboty od 10.00 hod. do nedele do 18.00 hod. s tým, že otec si maloletého prevezme a odovzdá matke v čase určenom v mieste bydliska matky. Matka je povinná maloletého na stretnutie s otcom riadne pripraviť.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Okresný súd Bratislava III, uznesením, zo dňa 18.06.2020, č.k. 37P/116/2020-17, nariadil z úradnej povinnosti neodkladné opatrenie, ktorým dočasne na čas do rozvodu manželstva upravil styk otca s maloletým F. O., XX.X.XXXX, na každý páry týždeň v kalendárnom roku v stredu od 15.30 hod. do 18.00 hod. a v nedeľu od 08.30 hod. do 11.30 hod. a v nepárnom kalendárnom týždni v utorok od 15.30 hod. do 18.30 hod. a v sobotu od 08.30 hod. do 11.30 hod. s tým, že miestom preberania a odovzdania maloletého určil bydlisko matky. Matke uložil povinnosť maloletého na styk s otcom riadne pripraviť a v stanovenom čase otcovi odovzdať. Návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia zverením maloletého F. do striedavej osobnej starostlivosti zamietol. Žiadnemu z účastníkov konania nepriznal nárok na náhradu trov konania.

2. Rozhodnutie právne odôvodnil § podľa § 360 ods. 1 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len CMP), § 324 ods. 1, § 325 ods. 2 písm. d/ zák.č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP). Poukázal na inštitút neodkladného opatrenia, jeho charakter, účel a podmienky nariadenia. Po oboznámení sa s návrhom otca na nariadenie neodkladného opatrenia a obsahom spisu dospel k záveru o nedôvodnosti návrhu, pretože o maloletého je riadne postarané. Považoval za nevyhnutnú a danú naliehavosť na nariadení neodkladného opatrenia o úprave styku otca s maloletým, keďže rodičia sa nevedia dohodnúť

na úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému, dochádza medzi nimi k vážnym nedorozumeniam a obviňovaniam, pričom každý z nich má vytvorené veľmi dobré podmienky na výchovu a osobnú starostlivosť o neho. Pri rozhodovaní o úprave styku otca s maloletým, ktoré neodkladné opatrenie nariadil z úradnej povinnosti vychádzal zo zistení, že obaja rodičia majú veľký záujem na osobnej starostlivosti o maloletého, ktorého spoločne vychovávali v mieste bydliska otca, na ktoré prostredie je zvyknutý a kde má vytvorené veľmi dobré podmienky, do času, odchodu matky s maloletým zo spoločnej domácnosti. Konštatoval, že rodičia sa navzájom obviňujú z nedostatočnej starostlivosti o maloletého, pričom matka zmenila jeho bydlisko dočasným presťahovaním sa do B. Z. k jej rodičom bez súhlasu otca, ktorý si naopak neplní vyživovaciu povinnosť na maloletého. Uviedol, že otec argumentuje nedostatočnou a nezodpovednou starostlivosťou matky o maloletého, pričom matka namieta perfekcionalizmus otca, ktorého sa bojí, vzhľadom na jeho požití alkoholu, keď zistila, že nemá úctu k ženám, vyhánal ju z domu a nedokáže maloletému pripraviť ani stravu. Mal preukázané, že maloletý býval od narodenia s oboma rodičmi na adrese bydliska otca, kde má vytvorené veľmi dobré podmienky na výchovu dieťaťa. Konštatoval, že otec maloletého navštívil aj v mieste, kde sa aktuálne s matkou zdržiava, na styku s ním bol matkou limitovaný, bol však riadne pripravený, syna prebalil, nakrmil vo svojom motorovom vozidle, hral sa s ním. Podľa tvrdenia matky otec odmietol maloletého navštíviť v byte, v ktorom sa aktuálne zdržiavajú. S prihliadnutím na uvedené skutočnosti a výsledky šetrenia v domácnosti rodičov mal za to, že v záujme maloletého je zastabilizovať situáciu v rodine dočasnou úpravou styku otca s maloletým berúc do úvahy aj vyjadrenie matky o jej predpokladanom návrate do Z. koncom mesiaca jún. Pri určení rozsahu styku otca s maloletým zohľadnil potrebu zabezpečiť kontinuálne stretávanie maloletého s otcom a potrebu zastabilizovania pomerov, aby nedošlo k citovanému odcudzeniu a prerušeniu vzťahov medzi nimi, keďže maloletý je na otca zvyknutý, pozná ho, od jeho narodenia bývali v jednej domácnosti, maloletý nie je kojenný. Dané rozhodnutie považoval za súladné so záujmom maloletého. O trovách konania rozhodol podľa § 52 CMP.

3. Proti výroku uznesenia súdu prvej inštancie o styku s maloletým dieťaťom podal odvolanie otec prostredníctvom zvolenej právnej zástupkyne. V kontexte zmeny návrhu a postupu súdu ex offio navrhol napadnuté uznesenie vo výroku o styku zmeniť tak, že súd upraví jeho styk s maloletým na každý nepárny kalendárny týždeň od piatku od 17.00 hod. nepretržite do nedele do 19.30 hod. a každý kalendárny týždeň v utorok a štvrtok od 17.00 hod. do 19.30 hod. s určením miesta odovzdania a preberania v mieste bydliska matky. Otec napadol výrok rozhodnutia I a II z dôvodov ustanovených v § 62 ods. 1 CMP, § 365 ods. 1 písm. f/, b/, g/, h/ CSP. Poukázal na to, že dňa 1.6.2020 podal návrh na nariadenie neodkladného opatrenia a toho istého dňa podala matka návrh na rozvod manželstva a úpravu pomerov manželov k maloletému dieťaťu na čas po rozvode (konanie je vedené pod sp.zn. 38P/118/2020) a v rámci uvedeného konania podala dňa 11.6.2020 aj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým žiadala o zverenie maloletého do jej osobnej starostlivosti a určenie výživného na maloletého. Súd vylúčil daný návrh matky na samostatné konanie a uznesením zo dňa 29.6.2020, č.k. 37P/142/2020-12, do právoplatného skončenia konania vo veci samej, zveril maloletého do osobnej starostlivosti matky a uložil mu povinnosť platiť výživné na maloletého v nevyhnutnom rozsahu. Namietal, že napadnutým rozhodnutím mu bolo súdom obmedzené jeho právo styku s maloletým na 23 hodín v mesiaci. Namietal nesprávne právne posúdenie veci z dôvodu rozdielnosti konaní týkajúcich sa maloletého dieťaťa, ktorým je konanie o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému na čas do rozvodu manželstva a na čas po rozvode, pričom je možné rozhodovať o dočasnej úprave pomerov v rodine inštitútom neodkladného opatrenia výlučne na čas do rozvodu manželstva. Súd mal možnosť podľa ust. § 336 ods. 1 CSP uložiť povinnosť účastníkovi podať v určenej lehote návrh na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému na čas do rozvodu vo veci samej. Za nesprávny považoval postup, ktorým súd nariadené neodkladné opatrenie časovo ohraničil v oboch prípadoch až právoplatným skončením rozvodového konania, pretože v prípade podania návrhu na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas do rozvodu, by výrok napadnutého uznesenia bol problematický k uvedenej formulácii. Poukázal na ust. § 166 ods. 1 CSP a povinnosť a bežný postup súdov, v prípade tých istých účastníkov konania a skutkovo súvisiacich vecí, spojiť konania na spoločné konanie v záujme jeho hospodárnosti. Dal pozornosť ust. § 325 CSP a § 25 ods. 2 Zákona o rodine a poukázal na potrebu nariadenia neodkladného opatrenia a okamžitého zásahu zo strany súdu s prihliadnutím na záujmy, starostlivosť, výchovu, výživu, zdravie alebo ohrozenie života maloletého dieťaťa. Namietal, že návrhom sa domáhal odovzdania maloletého dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti, pričom z podaní oboch rodičov, obsahu spisu, ani z odôvodnenia napadnutého uznesenia nevyplýva, že by si súd zisťoval skutočnosti

uvedené v návrhu. Za arbitrárny považoval záver súdu, že rodičia sa na výkone rodičovských práv nevedia dohodnúť a dochádza medzi nimi k vážnym nedorozumeniam, čím je daná potreba upraviť styk otca s maloletým formou neodkladného opatrenia. Zdôraznil, že právni zástupcovia rodičov vedú mimosúdne rokovania, na základe ktorých bol dočasne na najbližšie obdobie, dohodnutý jeho styk s maloletým na každý utorok, štvrtok a nedeľu od 17.00 hod. do 19.30 hod. Z toho vyplýva, že pravidelný styk otca s maloletým, v rámci ktorého môže realizovať rodičovské práva a povinnosti a výchovu maloletého, nie je zabezpečený a o starostlivosť o maloletého má zjavný záujem. Vyslovil názor, že z napadnutého rozhodnutia nevyplýva, na základe čoho súd ustáli rozsah jeho styku s maloletým, ktorý nevyhovuje ani maloletému ani jemu. Poukázal na to, že inštitút neodkladného opatrenia vo forme úpravy styku rodiča s dieťaťom slúži na garantovanie styku nerezidenčnému rodičovi a nie na jeho zásadné obmedzenie na rozsah 23 hodín mesačne. V tejto súvislosti dal do pozornosti judikatúru súdov, rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach zo dňa 27.3.2015, č.k. 7CoP/295/2014, Krajského súdu v Nitre č.k. 8Co/713/2014 zo dňa 13.11.2014 a Krajského súdu v Prešove zo dňa 11.6.2014 sp.zn. 3CoP/13/2014 zaoberajúce sa zúžením rozsahu styku rodiča s maloletým dieťaťom bez existencie okolností na takýto postup súdu. Namietal arbitrárnosť napadnutého rozhodnutia z dôvodu, že súd mu výrazne bez akéhokoľvek odôvodnenia obmedzil výkon rodičovských práv. Súdu prvej inštancie vytýkal nesprávnu aplikáciu zákonných ustanovení, keď nežiadal o zverenie dieťaťa do osobnej starostlivosti, ale jeho odovzdanie do striedavej osobnej starostlivosti (čl. 7 CMP, § 367 ods. 1 a 2 CMP). Uviedol, že v čase podania návrhu nebol právne zastúpený a nemožné od neho spravodlivo požadovať, aby sa vyjadroval presnou procesnou terminológiou. Vzhľadom na všetky okolnosti prípadu nateraz od okamžitého odovzdania dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti upúšťa, toto ponecháva na rozhodnutie vo veci samej, po vykonaní riadneho dokazovania. Faktickú osobnú starostlivosť matky o maloletého rešpektuje a v tejto časti svoj návrh zo dňa 1.6.2020 mení tak, že žiada upraviť styk s maloletým v štandardnom rozsahu v zmysle jeho odvolacieho návrhu. Pridržiaval sa svojich skutkových vyjadrení uvedených v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a tvrdenia uvádzané matkou považoval za nepravdivé, tendenčné a v rozpore so skutočnosťou. Mal za to, že napadnuté uznesenie v žiadnom prípade nevychádza zo správneho skutkového stavu veci, keď súd na jednej strane vyhodnotil u neho veľmi dobré podmienky na výchovu a osobnú starostlivosť o maloletého, ktorý pozná jeho domáce prostredie a je na neho zvyknutý, a na druhej strane hodnotil konanie matky, ktorá sa odsťahovala s maloletým do B. Z.. Za rozporné považoval dôvody napadnutého uznesenia v bode 10, že takto zvolenou reštriktívnou úpravou bude kontinuálne zabezpečené stretávanie otca s maloletým, čím sa zabráni ich vzájomnému odcudzeniu, pričom zároveň súd odsudzuje protiprávne konanie matky, ktorá bez súhlasu otca maloletého odniesla do B.j Z., avšak otca limituje v jeho rodičovských právach. Odôvodnenie napadnutého rozhodnutia považoval za nekonzistentné a odporujúce si v skutkových záveroch a riešení rodinnej situácie. Namietal, že súd si osvojil ničím nepodložené tvrdenia matky o jeho neprimeranom správaní a prípadných fyzických inzultáciách voči nej, v dôsledku nadmerného požívania alkoholu a prevzal vyjadrenie kolízneho opatrovníka zo šetrenia pomerov vychádzajúce zo subjektívnych, ničím nepodložených a nepravdivých vyjadrení matky. Na odstránenie pochybností ohľadom jeho rodičovských kompetencií predložil informácie o kompletnom dennom režime dieťaťa, jeho aktivitách otca s popisom akým spôsobom sa maloletému venoval, pričom aktuálne nemá možnosť byť sám so synom, pretože matka mu to nechce dovoliť a čas môže tráviť s maloletým len v mieste bydliska matky na jej ihrisku alebo pred jej domom. Podľa jeho názoru svojvoľne určený rozsah styku s maloletým súdom prvej inštancie, nereflektuje na denný režim dieťaťa, keďže v čase jeho spánku nie je vhodné jeho preberanie. Dané rozhodnutie naruší stabilný režim maloletého a matka mu jednoducho odmietne dieťa odovzdať z objektívnych dôvodov, pretože nebude ho chcieť budiť zo spánku. Mal za to, že daným rozhodnutím nedochádza k zastabilizovaniu pomerov, ale dôjde k eskalovaniu napätia a konfliktov medzi rodičmi, pričom takéto rozhodnutie z hľadiska skutkového stavu je kontraproduktívne a zbytočné. Nesúhlasil s tvrdeniami matky, že sa o maloletého nedokáže postarať a že neprispieva na jeho výživu, keďže od júna 2020 posielala matke titulom výživného na dieťa sumu 100 eur mesačne, kupuje mu darčeky a podieľa sa na zabezpečení jeho potrieb, či už bežných alebo mimoriadnych

4. Matka a kolízny opatrovník sa k odvolaniu otca nevyjadrili.

5. Odvolací súd preskúmal vec, v ktorej nie je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania podľa § 65, § 66 zák. č. 161/15 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej CMP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 378 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej CSP), a dospel k záveru, že odvolanie otca je čiastočne dôvodné.

6. Účelom neodkladných opatrení vo veciach maloletých je poskytnutie preventívnej ochrany ich práv a záujmov, ešte pred ich porušením, či ohrozením. Všeobecné zásady charakterizujúce inštitút neodkladného opatrenia sa vzťahujú aj na konanie vo veciach maloletých, v ktorých sú súdy naďalej povinné prioritne chrániť záujmy maloletých a prioritne poskytnúť zvýšenú ochranu ich práv. Z charakteru neodkladného opatrenia vyplýva, že pred jeho nariadením súd nemusí zistiť všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia a pri zisťovaní nemusí byť vždy dodržaný formálny postup, stanovený na dokazovanie. Vo všetkých veciach starostlivosti súdu o maloleté deti je prvoradý záujem maloletého dieťaťa.

7. V posudzovanom prípade sa odvolací súd zhoduje s rozhodnutím súdu prvej inštancie a záverom o potrebe nariadenia neodkladného opatrenia za účelom zabezpečenia styku otca s maloletým dieťaťom. Vzhľadom na zmenu návrhu otca, ktorý rešpektuje aktuálne realizovaný výkon osobnej starostlivosti o maloletého matkou, sa odvolací súd zaoberal jeho odvolaním vo vzťahu k úprave styku s maloletým a odvolacím návrhom. Z obsahu spisu je nesporné, že rodičia maloletého dieťaťa ukončili spolužitie a matka sa bez súhlasu otca s maloletým dočasne presťahovala ku svojim rodičom do B. Z.. Tu odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že matka svojím konaním odňala otcovi rodičovské práva a spôsobilá sťaženie jeho kontaktu s maloletým, ku ktorému má otec vytvorený vzťah a má záujem sa synovi venovať a starať sa o neho. Skutočnosť, že rodičia sa zatiaľ nedokázali definitívne dohodnúť na styku otca s maloletým vyplýva z obsahu spisu aj pripojeného spisu Okresného súdu Bratislava III č.k. 37P/142/2020 a prebiehajúceho konania o rozvod manželstva a úpravu pomerov manželov k maloletému dieťaťu na čas po rozvode. Za situácie, kedy sa styk otca s maloletým nerealizuje riadne, aj odvolací súd dospel k záveru o potrebe upraviť dočasne pomery určením rámca rozsahu styku otca s maloletým autoritatívnym rozhodnutím súdu berúc do úvahy rozdielne vyjadrenia rodičov (vyjadrenie matky v konaní vedenom pod sp. zn. 37P/142/2020) a potrebu zastabilizovať situáciu a vzťahy v rodine a nastaviť rodičom presné pravidlá vo vzťahu k maloletému dieťaťu. Odvolací súd na rozdiel od názoru súdu prvej inštancie považoval za vhodné vyhovieť návrhu otca na stretnutia s maloletým v každom týždni v utorok a štvrtok s prihliadnutím na vek maloletého, kedy je potrebný intenzívnejší kontakt a zároveň pri čase stretnutí zohľadnil režim maloletého dieťaťa vo veku takmer 17 mesiacov, ktorý sa neustále s pribúdajúcimi mesiacmi mení. Pokiaľ ide o úpravu styku počas nepárneho víkendy, odvolací súd považoval návrh otca za neprimerane široký k veku maloletého, ktorý je nesporne na matku naviazaný a prespanie dvoch nocí u otca môže byť pre dieťa v tomto veku náročnejšie. Na druhej strane z obsahu spisu ani z pripojeného spisu sp. zn. 37P/142/2020 (konanie iniciované matkou) nemal odvolací súd preukázané žiadne skutočnosti, na základe ktorých by nebolo dôvodné poskytnúť otcovi priestor starať sa o maloletého každý druhý víkend od soboty do nedele berúc do úvahy aj vzdialenosť bydlísk rodičov a skutočnosť, že túto situáciu spôsobila matka. Odvolací súd pri určení rozsahu styku otca s maloletým prihliadol v prvom rade na záujem maloletého dieťaťa, jeho vek a potreby, ktoré aktuálne treba prioritizovať. Je prirodzené, že obaja rodičia pristúpia k realizovaniu tohto neodkladného opatrenia empaticky vo vzťahu k svojmu maloletému dieťaťu, budú hneď v úvode nápomocní jeho realizácii a svojím správaním vytvoria maloletému priestor na jeho pokojné preberanie a odovzdávanie bez negatívnych emócií. Matka aj otec musia pamätať na to, že dieťa potrebuje oboch rodičov a je výhradne v ich kompetencii aký spôsob realizácie styku, resp. odovzdávania maloletého zvolia a aké podmienky pre jeho zdravý fyzický a psychický vývin mu vytvoria aj do budúcnosti. Odvolací súd zdôrazňuje, že v danej prejednávanej veci ide o nariadenie neodkladného opatrenia, ktoré je dočasného charakteru a zabezpečuje právo otca a maloletého na realizáciu ich spoločných stretnutí, právo dieťaťa na pravidelný kontakt so svojím druhým rodičom, ktorý nezabezpečuje osobnú starostlivosť oň. Daný rozsah styku podporí budovanie citovej väzby maloletého aj s otcom a zabráni ich vzájomnému odcudzeniu.

8. Odvolací súd dáva rodičom do pozornosti, že najvhodnejším a najideálnejším riešením je dohoda rodičov o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu sledujúca záujem maloletého, ktorú majú rodičia možnosť dosiahnuť aj s využitím prípadnej intervencie mediátora alebo odborného psychologického poradenstva. Podľa názoru odvolacieho súdu v danom prípade v tomto období veku maloletého je potrebné uprednostniť jeho záujem na nerušenom psychickom a fyzickom vývoji nad záujmom otca na uplatňovaní svojich rodičovských práv v ním navrhovanom rozsahu.

9. Pokiaľ ide o ďalšie dôvody odvolania otca, že súd prvej inštancie rozhodol skôr o návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia a konania nespojil v súlade s ust. § 112 CMP na spoločné konanie, odvolací súd na dané námietky neprihliadal. Z obsahu spisu a pripojeného spisu Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 37P/142/2020 vyplýva, že o návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia

bolo rozhodnuté uznesením zo dňa 18.06.2020 č.k. 37P/116/2020-17 a následne o návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia rozhodol súd prvej inštancie uznesením zo dňa 29.06.2020-12 č.k. 37P/142/2020-12, keďže tento návrh uznesením č.k. 39P/118/2020-23 zo dňa 22.06.2020 vylúčil z konania o rozvod manželstva a úpravu pomerov manželov k maloletému dieťaťu na čas po rozvode na samostatné konanie, ktorého predmetom je úprava pomerov na čas do právoplatného skončenia konania o rozvode manželstva. Odvolací súd však súhlasí s názorom otca o možnom a vhodnom postupe spojenia vecí týkajúcich sa maloletého dieťaťa podľa § 112 CMP. V danom prípade však vzhľadom na dodržanie zákonných lehôt takýto postup nepripadal do úvahy. Na námietky otca vo vzťahu k vymedzeniu času trvania účinnosti nariadeného neodkladného opatrenia na čas do právoplatnosti konania o rozvode manželstva, odvolací súd neprihliadal, keďže takýto postup zákon nevylučuje. Odvolací súd dáva do pozornosti otca, že neodkladné opatrenie je dočasného charakteru a v prípade potreby a zmeny okolností je možné ho zrušiť. V prípade, ak neprebíha konanie o úpravu práv a povinností k maloletému dieťaťu, ale na súde prebieha konanie o rozvod manželstva je namieste upraviť styk otca s maloletým na čas uvedený vo výroku tohto uznesenia.

10. Z uvedených dôvodov odvolací súd zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej časti o úprave styku podľa § 388 CSP prihliadajúc na záujem maloletého, jeho práva a potreby.

11. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 52 CMP.

12. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednomyseľne, pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).